

„Salgsværdien“, og spørger, hvad det Udtryk skal betyde. Det forekommer mig, at det er meget let at begribe, hvad dette Udtryk skal betyde i den Forbindelse, hvori det staaer, idet vi nemlig tænke os saadanne Foreninger, der kun optage sunde Dyr i denne Forsikringsanstalt, og de, der staae forfikkrede for den Sum, som de ere værd til Salg; saafremt de da blive besængte med denne Sygdom og skulle nedslaaes, er det selvfølgelig denne Vurderingssum, der bliver lagt til Grund for Foreningens Forpligtelse til at udrede Erstatning, og der have vi saa igjen foreslaaet, at Statskassen skal udrede Halvdelen af de saaledes havte aarlige Udgifter. Jeg kan derfor ikke finde, at der er noget Meningsløst i det. Naar det ærede Medlem dernæst siger om sit eget Forslag: Mit Forslag peger i den rigtige Retning, da maa vi jo huske paa, at det er det ærede Medlem selv, som siger det. Var han i Stand til at faae os Andre, Flertallet i Thinget, til at sige det, saa havde det noget mere Vægt. Men naar det kun bliver ved, at det ærede Medlem selv siger det, da har det ikke saa stor Vægt for mig. Hvad det angaar, at efter den Maade, hvorpaa jeg har omtalt hans Forslag, vil han efter bedste Evne modarbejde Flertallet, da er det jo beklageligt nok; men jeg vil sige som det ærede Medlem, der talte for lidt siden, at saafremt det ærede Medlem for Hjørring Amts 5te Valgkreds er i Stand til at fremkomme med Noget, der er fornuftigt og godt, da ville vi tage alt muligt Hensyn dertil og være glade ved det, saafremt han er i Stand til at bringe nye Tanker og hjælpe til bedre Forstaaelse af, hvorledes man skal faae Spørgsmaalet løst. Jeg vil nu, før jeg slutter, idet jeg antager, at Folkethinget er klar over, hvad det er, der stemmes om, endnu engang anbefale, at vi samle os om det af Flertallet stillede Vædringsforslag.

Bertelsen (Hjørring Amts 5te Valgkreds): Maa jeg gjøre en kort Bemærkning og tage den ærede Ordførers Udtalelse til Indtægt, naar han angaaende de Foreninger, som skulde yde vedkommende Medlemmer Erstatning, sagde, at de kun skulde kunne optage sunde Dyr. Derved viser det sig jo, at der ikke vil blive megen Betydning ved disse Foreninger overfor Tuberkulosen, de blive jo unyttige overfor den Tuberkulose, der opstaar, efter at Foreningerne ere dannede. Naar den ærede Ordfører mente, at jeg vilde modarbejde Flertallets Forslag af den Grund, at han havde omtalt mit Forslag paa den af ham brugte Maade, vil jeg sige, at det har jeg ikke udtalt. Nei, vil den ærede

Ordfører komme frem med et Forslag, som er godt, skal jeg støtte ham, og jeg skal støtte Enhver som helst, der kommer frem med et Forslag, som er godt. Jeg sagde, at det af mig Raapegede gif i den rigtige Retning, og jeg gjør ikke Fordring og har aldrig gjort Fordring paa, at mit Forslag, som det foreligger, skulde vedtages. Jeg vil vise mig meget imødekommende overfor ethvert godt Forslag, men jeg vil ikke og kan ikke vise mig imødekommende, fordi det i alt Fald strider imod min Overbevisning — og det maa jeg vel have Lov til at sige, hvor lidt eller hvor megen Vægt den ærede Ordfører tillægger mine Udtalelser — overfor et Forslag, der ikke stiller Alle lige, og det kan et Foreningsforslag ikke. I Ordet Forening alene ligger der, at Alle ikke høre ind under Forslaget, men Alle høre ind under Lovens Bestemmelser, uden at Alle høre ind under de Fordele, enkelte Borgere skulle have, men naar det bliver ordnet paa den Maade, at Alle blive stilledes ens haade med Hensyn til Byrderne og de Fordele, man skal have, er jeg villig til at forhandle angaaende disse Forhold.

Judenrigsministeren (Jørgensen):

Det, som det ærede Medlem opstillede som Begreb og Opgave for Foreningerne, fører jo konsekvent til, at man slet ikke kan danne Foreninger; thi de, der ere udenfor Foreningerne, blive ikke ligestillede med dem, der ere i Foreningerne. Derfor tror jeg ikke, at der er nogen Høje for det ærede Medlem til at fremdrage det, at man med Hensyn til Foreningerne vil tage Noget fra den Ene og give til den Anden. Skal det anvendes konsekvent, kommer det ærede Medlem paa mange Punkter i Klemme. Det er paa Landholovgivningens Omraade aldeles ikke noget Usædvanligt, at man giver Bidrag til Foreninger, og kun gjennem Foreningerne til de Medlemmer, der slutte sig sammen i en Forening. Det er ganske sædvanligt, f. Ex. ved vore Dyrstuer, og de Tilskud, der gives til de lokale Dyrstuer, gives til Foreningerne og komme kun de Medlemmer til Gode, der gaa ind i Foreningerne, men ikke dem, der ikke gaa ind i Foreningerne. Det er temmelig betydelige Statsmidler, og hvorfor sker det paa den Maade? Ganste simpelt, fordi Staten siger, at naar Borgere i de og de Stillinger paa Landbrugets Omraade slutte sig sammen i Foreninger til nyttige Formaal, kunne vi understøtte en saadan fælles Virksomhed, men ikke en Enkelt, der ikke vil arbejde sammen med Andre. Det turde være, naar man analyserer Sagen næriere, at man vil finde det gennemført paa mangfoldige Omraader, og